

Sajtóanyag - Szalay Dakar Team
Dakar-rali
6. nap, Tan Tan-Zouerat
össztáv: 792 km
ebből szelektív szakasz: 444 km

Lassan elkezdődik a verseny

Az első nap Mauritániában - és akik rutinból tudják, hogy mi vár még a mezőnyre, azok azt mondják, hogy nem a legnehezebb. Persze, azért a Tan Tan és Zouerat közötti szakaszon is volt minden, mi szem szájnak ingere: gyors köves szakasz (az első 250 kilométeren a gyári autósoknak 120 km/óra fölötti volt az átlagsebességük), süppedős, homokos rész, néhány dűne és persze tevéfű, amely jó néhány motorosnak megnehezítette a dolgát.

És ha a nehéz pálya még nem lett volna elég, a rendezők azt találták ki erre a napra, hogy korán felkeltik a versenyzőket: az első motoros 1 óra 40 perckor, az első autós 3 óra 19 perckor startolt. Korán ébredt tehát a tábor, és szerencsére a Szalay Dakar Team minden versenyben lévő tagja viszonylag korán meg is érkezett a táborba.

Szalay Balázs, Bunkoczi László (Opel Frontera 64. hely)

“Ma volt por, por, egy kis por, és szerencsére némi homok is - ott legalább láttunk valamit az előttünk lévő útból. Laci strigulázta: a szakasz végéig 63 autót előztünk meg. Az Opellel szerencsére minden rendben volt, bár néha kissé veszélyes helyzeteknek is kitétem, mivel a porban nem nagyon lehetett látni, hogy mi van előttünk. Érdekes volt, mert a vége előtt ötven kilométernél utolértük az egyik Kamaz kamiont és az Istennek sem tudtuk megelőzni. Nyomtam a gázt, ahogy tudtam, de a kamion pilótája is ráállt a gázpedálra és a számára előírt maximum sebességen, vagyis 150 km/órás sebességgel közlekedett. A végén előttünk ért a célba.”

Varga Ákos (KTM, 65. hely)

“Körülbelül fél távnál annyira megfájdult a jobb kezem, hogy meg kellett állnom bevenni egy fájdalomcsillapítót. Két hónappal ezelőtt, motorozás közben tört el a gyűrűs és a kisujjam, és eddig úgy tűnt, nagyjából rendbejött a sérülés - csak néha fáj és nem is nagyon -, ám most kiderült, hogy mégsem így van. A kényszerű megállásig viszonylag jó tempóban motoroztam, azután azonban kiestem a ritmusból és nem is mertem fájós kézzel annyira húzni a gázt, úgyhogy valamelyest lassultam.”

Jaroslav Katrinak (szlovák, KTM 14.)

“Nagyon nagyon gyors volt a mai pálya is, és ez nemcsak félelmetes, hanem iszonyú veszélyes is. Azt hittem, az első nap után vége az esztelen száguldozásnak, de ma még folytatódott, több mint kétszáz kilométeren keresztül. Szerencsére nem estem el, és a motorom is nagyon jól viselkedett. A korai rajt miatt eléggé fáradt vagyok, de mivel korán beértünk a célba, legalább van idő pihenni.”

Darázsi Zsolt, Szalai Norbert, Rack György (MAN, 13. hely)

“Semmi zűrünk nem volt, jöttünk, mint a távirat. Ja, és mást se csináltunk, csak folyamatosan előzgettünk. Tízen felül volt a kamionok száma, amiket magunk mögé utasítottuk, az autósokat meg nem is számoltuk. Nehéz volt a porban menni.”